

Muhterem Annenin Vefatı

Sevgili Peygamberimiz (sallallahü aleyhi ve sellem), altı yaşına kadar da annesinin yanında büyüdü. Altı yaşında iken, annesi, Ümmü Eymen adındaki câriye ile birlikte, akrabâlarını ve babası Abdullah'ın mezarını ziyâret etmek için Medîne'ye gittiler. Burada, bir ay kaldılar. Peygamber efendimiz Medîne'de Neccâroğullarına âit havuzda yüzmeyi öğrendi. Bu sırada bir yahudi bilgini O'ndaki nübüvvet alâmetlerini gördü. Yanına yaklaşıp ismini sordu. "Ahmed" deyince, o bilgin; "Bu çocuk, âhır zaman, peygamberi olacaktır!" diye bağırdı.

Ayrıca oradaki yahudi âlimlerinden bâzıları da, O'ndaki peygamberlik alâmetini görmüşler, peygamber olacağını aralarında konuşup anlatmışlardı. Onların bu sözlerini duyan Ümmü Eymen, durumu hazret-i Âmine vâlidemize haber verince, mübârek anneleri bir zarar gelmesinden çekinerek, O'nu alıp Mekke'ye dönmek üzere yola çıktı. Ebvâ denilen yere geldiklerinde, hazret-i Âmine vâlidemiz hastalandı. Hastalığı artıp sık sık kendinden geçiyordu.

Başında duran sevgili oğlu Muhammed aleyhisselâma bakarak; "Ey çekilen dehşetli ölüm okundan, Allahü teâlânın lütfu ve yardımı ile yüz deve karşılığında kurtulan zâtın oğlu! Allahü teâlâ seni, mübârek eylesin. Eğer rüyâda gördüklerim doğru çıkarsa, sen celâl ve bol ikrâm sâhibi olan Allahü teâlâ tarafından, Âdemoğullarına helâl ve haramı bildirmek üzere gönderileceksin. Cenâb-ı Hak seni, milletlerle birlikte sürüp gelen putlardan ve putperestlikten muhâfaza edip koruyacaktır" dedi ve şu beyitleri söyledi:

Eskir yeni olan, ölü yaşayan,
Tükenir çok olan, var mı genç kalan.

Ben de öleceğim, tek farkım şudur:
Seni ben doğurdum, şerefim budur.

Geride bıraktım hayırlı evlat,
Gözümü kapadım, içim pek rahat.

Benim namım kalır daim dillerde,
Senin sevgin yaşar hep gönüllerde.

Sonra vefât etti. Orada defnedildi. Ümmü Eymen, Âlemlerin efendisini yanına alıp, birkaç gün süren yolculuktan sonra Mekke'ye getirip dedesi Abdülmuttalîb'in yanına bıraktı.

Kaynak: Peygamberler Tarihi Ansiklopedisi / Cild 5